

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **L. R.**, narozena „X“,
bytem „X“,
zastoupena JUDr. Tomášem Chramostou, advokátem,
sídlem Kadaňská 3550, 430 03 Chomutov,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2016, č. j. 1977/DS/2016,
JID: 153447/2016/KUUK/Zvo,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2016, č. j. 1977/DS/2016, JID: 153447/2016/KUUK/Zvo, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Chomutov (dále jen „magistrát“) ze dne 12. 4. 2016, č. j. ODSČ-9/2-N-2016. Tímto rozhodnutím magistrát podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl námitky žalobkyně jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů v evidenční kartě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

řidiče. Žalobkyně se současně v žalobě domáhala toho, aby soud zrušil rozhodnutí magistrátu a uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobkyně obsáhle poukázala na svou argumentaci obsaženou v odvolání spočívající v tom, že záznam v bodovém hodnocení není pouze určitým administrativním úkonem, dosažení dvanácti bodů má za následek skutečnost, která je v podstatě sankcí *sui generis* spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, a je tedy trestem. Dochází tak k dvojímu postihu za totožné jednání, což je v právním státu nepřijatelné. Uvedla, že záznam v bodovém hodnocení není opodstatněný a správný, a mělo proto dojít ve světle jejích námitek k opravě záznamu bodů v registru řidičů. Byla toho názoru, že se žalovaný nedostatečně věnoval její argumentaci a nevypořádal se s jejími námitkami, neboť vycházel pouze z domněnky, že musela i v inkriminovaných dnech řídit, protože byla ztotožněna dle občanského průkazu, a že podklady pro záznam bodů jsou v souladu se záznamem (žalobkyně měla na mysli zřejmě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení – pozn. soudu). Již v rámci svých námitek žalobkyně uvedla, že vozidlo půjčuje svým blízkým, kteří k němu mají přístup, přičemž sama žalobkyně si není vědoma, že by v daných dnech vozidlo řídila a že by se přestupků dopustila. Poukázala na to, že již na první pohled je zřejmé, že podpisy na pokutových blocích nejsou jejími pravými podpisy.
3. Namítala, že pokutové bloky jsou absolutně nečitelné, a není tak možno učinit závěr o správnosti pokutových bloků (označení přestupce, přestupkového jednání a jeho zákonné specifikace). Uvedla, že s ohledem na nečitelnost pokutových bloků ze dne 15. 4. 2015, série „X“, č. „X“, a ze dne 9. 2. 2016, série „X“, č. „X“, nelze souhlasit s rozhodnutím správních orgánů, neboť pouhý odkaz na to, že totožnost přestupce byla ověřena dle občanského průkazu, lze označit za spekulaci. Zdůraznila, že vozidlo půjčovala rodinným příslušníkům, a nelze tak vyloučit, že některý z nich mohl tento doklad předložit, když toto je s ohledem na zcela odlišné podpisy na pokutových blocích více jak pravděpodobné. Konstatovala, že argumentace žalovaného, že žalobkyně měla na místě projevit nesouhlas v případě zjištění pochybení v pokutových blocích, se jeví jako nesmyslná, neboť pokud nebyla přítomna projednání přestupku, nemohla takový nesouhlas projevit. Nesouhlasila ani s tvrzením žalovaného, že byla ztotožněna jako přestupce na základě občanského průkazu, který nebyl v předmětnou dobu hlášen jako ztracený či odcizený. Pokud již žalobkyně uvedla, že vozidlo užívali rodinní příslušníci, mohli tito také užít i její občanský průkaz a vrátit jej dříve, než by si žalobkyně vůbec uvědomila, že tento doklad postrádá.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě s tím, že i nadále trvá na tom, že žalobkyni byly body v bodovém hodnocení řidiče zaznamenány oprávněně, v řízení ve věci dosažení dvanácti bodů bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí magistrátu i žalovaného vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Žalovaný s ohledem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, konstatoval, že provedení záznamu bodů v registru řidičů i dosažení dvanácti bodů a na to navazující pozbytí řidičského oprávnění je trestem. Zároveň ovšem Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že ani v jednom případě nedochází k porušení zásady *non bis in idem*. Poukázal na to, že mu není zřejmé, na základě čeho se žalobkyně domnívá, že

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

mělo právě s odkazem na výše uvedené závěry Nejvyššího správního soudu dojít k provedení opravy záznamu bodů v registru řidičů, kterou žalobkyně navrhla.

5. Uvedl, že je nutné rozlišovat na jedné straně řízení o přestupcích a na straně druhé řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je správní orgán oprávněn pouze zkoumat, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda byl zaznamenán odpovídající počet bodů. Správní orgán v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů není zásadně oprávněn zkoumat správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě nichž byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba pohlížet v souladu se zásadou presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci jako na správné, zákonné a nezměnitelné. Dále zdůraznil, že žalobkyně obecnou proklamací o tom, že řidičem mohl být kdokoliv z osob blízkých, nijak neprokázala. Zůstalo tedy pouze u nekonkrétního a nepřezkoumatelného tvrzení, na základě něhož se správní orgány od svého závěru nemohly odchýlit.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
7. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Podkladem pro záznam bodů do registru řidičů byly pokutové bloky, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku. Z bloku na pokutu ze dne 20. 3. 2015, série „X“, č. „X“, na částku 1 000 Kč, je zřejmé, že žalobkyni byla jako řidičce motorového vozidla reg. značky „X“ dne 20. 3. 2015 v 10:20 hod. v ulici Černovická v Chomutově naměřena rychlost 71 km/h, čímž překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více, a tím porušila povinnost stanovenou v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, popsáného v pokutovém bloku slovy: „*rychlost v obci 50/74/71*“.
9. Z bloku na pokutu ze dne 15. 4. 2015, série „X“, č. „X“, na částku 300 Kč, soud zjistil, že dne 15. 4. 2015 v 9:53 hod. na silnici I/13 u sídla společnosti DTS Vrbenský žalobkyně jako řidička motorového vozidla Škoda Octavia šedé barvy reg. značky „X“ držela při řízení telefonní přístroj, čímž porušila § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, a dopustila se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona, popsáného v pokutovém bloku slovy: „*při jízdě držela v ruce telefon*“. Dále je v tomto bloku zaznamenáno, že žalobkyně převážela nepřipoutaného psa, čímž porušila § 5 odst. 1 písm. j) zákona o silničním provozu, a spáchala tedy přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

10. Z bloku na pokutu ze dne 30. 4. 2015, série „X“, č. „X“, na částku 500 Kč, soud zjistil, že dne 30. 4. 2015 v 11:20 hod. na silnici I/13 u přemostění se silnicí R7 byla žalobkyni jako řidičce motorového vozidla reg. značky „X“ naměřena v místě, kde byla rychlost snížena na 70 km/h, rychlost 89 km/h, čímž překročila nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, a tím porušila § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, popsaného v pokutovém bloku slovy: *„překročení rychlosti mimo obec, 70/92/89 km/h“*.
11. Z bloku na pokutu ze dne 8. 9. 2015, série „X“, č. „X“, na částku 200 Kč, je zřejmé, že žalobkyně jako řidička motorového vozidla Volkswagen Sharan reg. značky „X“ dne 8. 9. 2015 v 10:25 hod. v Mostě na křižovatce ulic J. Průchy a Jiřího z Poděbrad nebyla připoutána bezpečnostním pásem, čímž porušila § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, v pokutovém bloku popsaného takto: *„řidička nebyla připoutána bezpečnostním pásem za jízdy.“*
12. Z bloku na pokutu ze dne 9. 2. 2016, série „X“, č. „X“, na částku 100 Kč, soud zjistil, že dne 9. 2. 2016 v 16:35 hod. v Chomutově v ulici Legionářská žalobkyně jako řidička motorového vozidla reg. značky „X“ držela při řízení telefonní přístroj, čímž porušila § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, a dopustila se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona, popsaného v pokutovém bloku slovy: *„při jízdě držela v ruce mobilní telefon“*.
13. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobkyně spatřovala v tom, že se žalovaný řádně nevypořádal s jejími odvolacími námitkami. Této námitce soud nepřisvědčil. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí zrekapituloval obsah odvolání žalobkyně a ke každé odvolací námitce uvedl přiměřenou argumentaci, ve které srozumitelně vysvětlil, proč nepovažoval námitky žalobkyně za důvodné. Soud proto dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.
15. Soud souhlasí se žalobkyní v tom, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55 (srov. odstavce 23 až 33), publ. pod č. 2/2016 Sb. NSS, dostupném na www.nssoud.cz. Ve stejném usnesení však rozšířený senát zároveň konstatoval, že v případě bodového systému, a to jak ve vztahu mezi sankcí za spáchání přestupku nebo trestného činu a udělením bodů, tak i ve vztahu mezi jednotlivým záznamem bodů a dosažením maximálního počtu 12 bodů, nedochází k porušení zásady *non bis in idem* (srov. odstavce 39 až 41 daného usnesení). Z uvedeného plyne, že námitka žalobkyně, že provedením záznamu bodů do registru řidičů dochází k dvojímu postihu za totožné jednání, a proto měla být provedena oprava záznamu bodů v registru řidičů, je nedůvodná.
16. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení zákonného stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).

17. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, dostupném na www.nssoud.cz, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchaní přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.
18. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).
19. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že „*oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*

v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“ Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.

20. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek. Žalobkyně v žalobě svými námitkami zpochybnila pouze záznamy bodů v registru řidičů, které jí byly zaznamenány na základě pokutových bloků ze dne 15. 4. 2015 a ze dne 9. 2. 2016. Soud se proto zabýval pouze záznamy bodů, které byly žalobkyni v registru řidičů zaznamenány na základě zmíněných pokutových bloků.
21. Jak již bylo uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Nic takového ovšem žalobkyně nenámítala a ani soud neshledal, že by takovou vadou některé rozhodnutí vydané v blokovém řízení trpělo. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.
22. Soud prostudoval pokutové bloky ze dne 15. 4. 2015 a 9. 2. 2016 a shledal, že je v nich uveden stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobkyně porušila a podle jakého ustanovení byl jí spáchaný přestupek kvalifikován.
23. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, dostupném na www.nssoud.cz, „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. Zdejší soud neshledal žádný důvod se od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval i v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, dostupném na www.nssoud.cz, jakkoli odchýlit, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobkyně bylo v pokutových blocích ze dne 15. 4. 2015 a 9. 2. 2016 identifikováno natolik přesně, že umožnilo podřazení těchto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů.
25. Žalobkyně se dne 15. 4. 2015 a 9. 2. 2016 dopustila přestupkových jednání spočívajících v porušení zákazu stanoveného v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, přičemž již ze samotného uvedení tohoto ustanovení v pokutovém bloku je podle přesvědčení soudu zjevné, že řidič při jízdě vozidlem porušil zákaz držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, neboť v tomto ustanovení není žádný jiný zákaz či povinnost řidiče, či jiné osoby, upraven. Tím se žalobkyně dopustila dvou přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona. Předmětné pokutové bloky obsahovaly také slovní popis přestupkového jednání („*při jízdě držela telefon v ruce*“ v případě pokutového bloku ze dne 15. 4. 2015; „*při jízdě držela v ruce mobilní telefon*“ u pokutového bloku ze dne 9. 2. 2016). Soud tedy nemá žádné pochybnosti o tom, za jaká přestupková jednání byla žalobkyně pokutována. Na tom nic nemění skutečnost, že údaje z daných pokutových bloků jsou vskutku obtížně čitelné, neboť i přes nízkou vizuální kvalitu daných pokutových bloků lze nezbytné údaje z pokutových bloků zjistit. Předmětné pokutové bloky jsou tedy i ve spojení s oznámeními o uložení blokové pokuty způsobilými podklady pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče. Za držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při řízení vozidla se dle přílohy k zákonu o silničním provozu připíše pachateli přestupku dva body. Soud dodává, že pro toto řízení je zcela bez významu, že v pokutovém bloku ze dne 15. 4. 2015 je zaznamenán i přestupek žalobkyně dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu za přestupkové jednání spočívající v tom, že nezajistila, aby přepravované zvíře neohrozilo řidiče a přepravované osoby, jak je vyžadováno v § 5 odst. 1 písm. j) zákona o silničním provozu, neboť za tento přestupek se pachateli přestupku nepřipisují žádné body v evidenční kartě řidiče.
26. Soud opakuje, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Není tedy třeba posuzovat splnění všech požadavků zákona, pokud jde o obsah pokutového bloku, ale toliko jeho způsobilost k provedení záznamu bodů, tedy zda se jedná o rozhodnutí pravomocné, zda není nicotné a zda obsahuje dostatek údajů pro identifikaci konkrétního přestupkového jednání a jeho podřazení pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu. Tyto podmínky byly v případě pokutových bloků ze dne 15. 4. 2015 a ze dne 9. 2. 2016 splněny.
27. Soud dále uvádí, že v pokutových blocích ze dne 15. 4. 2015 a 9. 2. 2016 je jako přestupce identifikována žalobkyně, jejíž totožnost byla ověřena dle občanského průkazu (č. 114231617), přičemž na pokutových blocích je též obsažen podpis přestupce. Dané pokutové bloky tudíž obsahují též údaje týkající se přestupce, a jsou i z tohoto pohledu způsobilým podkladem pro provedení záznamu v registru řidičů. Jestliže žalobkyně až v řízení o námitkách proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů zpochybňuje svůj podpis na pokutových blocích ze dne 15. 4. 2015 a 9. 2. 2016, je třeba zdůraznit, že takovéto námitky nemohou být v daném řízení úspěšné. Soud v této souvislosti opakuje, že v případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně.

28. Nad rámec potřebného odůvodnění soud konstatuje, že nekonkrétní tvrzení žalobkyně o tom, že vozidlo v inkriminovaných dnech neřídila a že vozidlo mohl řídit některý z jejích příbuzných, není způsobilé zpochybnit údaje zaznamenané v pokutových blocích ze dne 15. 4. 2015 a 9. 2. 2016. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že vystavené pokutové bloky je nutno považovat za veřejné listiny nadané presumpcí správnosti a na žalobkyni, která tvrdila jejich nesprávnost, leželo důkazní břemeno. Žalobkyně však žádné důkazy ohledně svého tvrzení o nepravosti svého podpisu na pokutových blocích ze dne 15. 4. 2015 a 9. 2. 2016 a o tom, že vozidlo v daných dnech neřídila, nenavrhla. Ani z tohoto pohledu tudíž její tvrzení o tom, že vozidlo neřídila a že na předmětných pokutových blocích nejsou její pravé podpisy, nemohou být úspěšná.
29. Soud proto uzavírá, že se městský úřad i žalovaný projednávanou věcí zabývali dostatečně a vzali v potaz veškeré rozhodné skutečnosti a důkazy, které byly součástí spisového materiálu.
30. Soud shrnuje, že žalobkyni bylo za přestupky spáchané ve dnech 20. 3. 2015, 15. 4. 2015, 30. 4. 2015, 8. 9. 2015 a 9. 2. 2016 připsáno celkem dvanáct bodů, čímž dosáhla zákonem stanoveného limitu dvanácti bodů (srov. § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu). Soud uzavírá, že záznam bodů žalobkyně v registru řidičů byl proveden plně v souladu s příslušnými právními předpisy na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích, která jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, navíc je ani nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. ledna 2020

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)